

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes runa Barikāžu dienu atceres pasākumā Doma laukumā, 2005.gada 20.janvārī

Labvakar, mīlie tautieši, šeit, Doma laukumā!

Sveicieni arī visiem tiem, kas citur Latvijā ir pulcējušies, lai atcerētos tās dienas, kas ar katru dienu aizslīd tālāk pagātnē, kad tauta izgāja uz barikādēm, lai pastāvētu par savu taisnību un par savām tiesībām.

Šīs barikādes, kas tika uzceltas Rīgas ielās, Zaķusalā un citur – ne jau šīs fiziskās barikādes būtu varējušas svešu varu un tās militāro spēku apturēt, bet tās bija pulcēšanās un kopā stāvēšanas simbols, jo tauta tajā brīdī parādīja savu drosmi, savu varonību un savu vienotību, un savu gatavību visu likt uz brīvības altāra, tajā skaitā paši savas dzīvības. Ar kailām rokām, bez bruņojuma uzbrukumiem, zenītartilērijai un armijas šāvieniem tauta nebūtu varējusi turēties pretim, bet tā parādīja savu gribu to darīt, un šis gribas spēks un šī vienotība bija tā, kas lika ienaidniekam izlaist pašam ieročus no savām rokām, un apstāties šīs tautas vienotības un varonības priekšā.

Gara spēks – tas vienoja latviešu tautu. Tas, ka viņa skaļi pauda savu izpratni par savas tautas tiesībām, savas ilgas, savas prasības pēc neatkarīgas, suverēnas Latvijas valsts – šī balss izskanēja visā pasaulē, pateicoties moderniem saziņas līdzekļiem. Nobijās tā vara, kurai bija fiziskās iespējas asiņaini apspiest šo tautas sacelšanos, kā pagātnē bija tikušas apspiestas tik daudzas citas.

Šoreiz tauta izvarēja. Uzvarēja ar savu drosmi, ar savu gribasspēku, ar savu gatavību ziedot visu. Tagad esam uzvarētāji. Esam izcīnījuši to, ko gribējām, Latvija ir mūsu. Mums vien viņa tagad pieder, un mums ir iespējams bez draudiem rīkoties, rosīties, brīvi izvēlēties, kurp mēs virzāmies, kā mēs virzāmies, ko mēs darām un ko mēs nedarām. Mums nav vairs neviens, ko vainot, nav vairs neviens, aiz kā slēpties, te nu mēs stāvam tādi, kādi nu mēs esam.

Es uzskatu, ka mēs esam ar paceltu galvu un ar taisnu muguru, jo grūtos brīžos mēs esam bijuši gatavi darīt visu, kas ir nepieciešams, lai savu zemi aizstāvētu, un būsim tādi vienmēr. Lai mūsu pārlicība, lai mūsu ticība sev, savai taisnībai, savai tautai, savai valstij, savai nākotnei nekad no mums neatstājas. Lai tā mūs neatstāj nekad ne apjukušus, ne pazemotus, ne vīlušos.

Stāvēsim taisni un droši, un strādāsim savas Latvijas vārdā. Būsim gatavi arī ikdienā upurēties un būt varonīgi, pārvarēt bailes un šaubas, un neuzticību, un neticību! Būsim drosmīgi, būsim patiesi, būsim latviski! Strādāsim visi kopā, celsim savu brīvo Latvijas valsti!